

Je možné žiť tisíce rokov? 12 250 ROKOV JE REÁLNA DĺŽKA ĽUDSKÉHO ŽIVOTA, tvrdí vedec Filimonenkov (VIDEO)

- CZ24 News | 22. února 2024

SVĚT: Ako dlho žije priemerný človek? V priemere 70 - 75 rokov... A v súčasnosti, v atmosfére stresu, úzkosti a trápenia, ešte menej. Teraz si položíme ťažšiu otázku - ako dlho by sme my ľudia mohli žiť, keby sme žili v ideálnych sociálnych podmienkach v ekologicky čistej krajine?

Tu rôzni odborníci uvádzajú rôzne čísla. Najzaujímavejšia verzia patrí známemu vedcovi z minulosti, mužovi nevšedného osudu, **Ivanovi Stepanovičovi Filimonenkovi**, ktorý bol kedysi jadrovým fyzikom a popredným konštruktérom jadrových elektrární. Ten veril, že dĺžka ľudského života by mala byť 12 250 rokov!

Najprv však pár slov o samotnom vedcovi. Po vojne, po absolvovaní Baumanovho inštitútu, Filimonenko pracoval v slávnej NPO „Červená hviezda“. Viedol vývoj projektov pre jadrové vesmírne motory, vytvoril plazmový reaktor a uvažoval o teórii vytvárania umelých satelitov Zeme. A nakoniec sa takmer stal „špecialistom na lietajúce taniera“, pretože dlho pracoval na vynáleze lietajúceho taniera, čo sa mu aj podarilo.

Ale to nie je všetko. 27. júna 1960 bolo vydané uznesenie ÚV KSSZ, ktoré sa malo stať epochálnym. Dokument znel: „Vyvinúť nové princípy získavania energie, získavania ťahu bez straty hmoty a nové princípy ochrany pred žiarením.“ Za týmto dekrétom stáli významné vedecké autority vrátane S. Koroleva, I. Kurčatova, M. Keldyša, 22 miliárd rubľov vyčlenených na rozvoj a 80 tovární na obranu, ktoré mali za úlohu pretaviť grandióznu myšlienku do konkrétnych inžinierskych riešení. Autorom „myšlienky storočia“ bol I.S. Filimonenko.

Podľa jeho názoru by tento vynález mohol dať ľudstvu úplne nový typ energie. Separáciou obyčajnej vody na vodík a kyslík (obe sú ekologické palivá) mala inštalácia nielen generovať energiu, ale aj potláčať žiarenie v prírodnom prostredí.

Žiaľ, z dôvodov, ktoré nemajú nič spoločné s vedou, sa „projekt storočia“ nikdy neuskutočnil. Výskum bol prerušený, Filimonenko upadol do nemilosti a bol odstránený z projektov. Neprestal však skúmať a vymýšľať. A nakoniec prišiel na toto...

Ukazuje sa, že existuje neuveriteľne starý dokument, ktorý sa zázračne zachoval dodnes a ktorý pochádza zo sumerského štátu, pochádza z druhého tisícročia pred Kristom a pripomína moderné chronologické tabuľky. Hlinená tabuľka začína menami ôsmich kráľov, ktorí údajne vládli „pred potopou“. A čo je najúžasnejšie, títo sumerskí panovníci vládli celkovo...viac ako dvestotisíc rokov! Napríklad kráľ A-lu-lim vládol 28 800 rokov, kráľ Dumuzu 36 000 rokov, kráľ Ibartutu 18 000 rokov atď.

Králi ďalšej dynastie žili podľa starovekej chronológie nie tak dlho a vládli menej - v priemere tisíc rokov. Ich potomkovia boli ešte mladší, mali 200 rokov. Dynastie superdlho žijúcich kráľov pokračovali v starovekom štáte aj mimo neho. Súhlasíte, že takéto fantastické dĺžky života môžu spôsobiť prekvapenie, aj keby boli údaje v kronikách trochu prehnané.

Ivan Filimonenko si ako vedec kládol otázku, prečo je v skutočnosti ľudský život v našich dňoch obmedzený na krátke obdobie 75 rokov? Sadol si do archívu, pozbieral mnohé historické dokumenty a presvedčil sa, že áno, v dávnych dobách ľudia žili oveľa dlhšie. Ale prečo?

V odpovedi na túto otázku vedec vyslovil hypotézu, že v starovekej vegetácii prakticky neexistovali žiadne rádioaktívne látky škodlivé pre ľudské telo. Ale práve rastlinná potrava je základom života ľudí aj mnohých zvierat, s ňou sa škodlivé žiarenie dostáva do tela a hromadí sa tam.

Neprijemný je najmä rádioaktívny draslík, ktorý je súčasťou prírodného draslíka. Filimonenko vypočítal, že staroveká vegetácia obsahovala 179-krát menej tohto izotopu ako teraz. Ale tu sú aktuálne údaje: pohánka a slnečnica obsahujú 30 percent rádioaktívneho draslíka, ozimná raž obsahuje 10 – 14 percent atď. A to všetko konzumujeme...

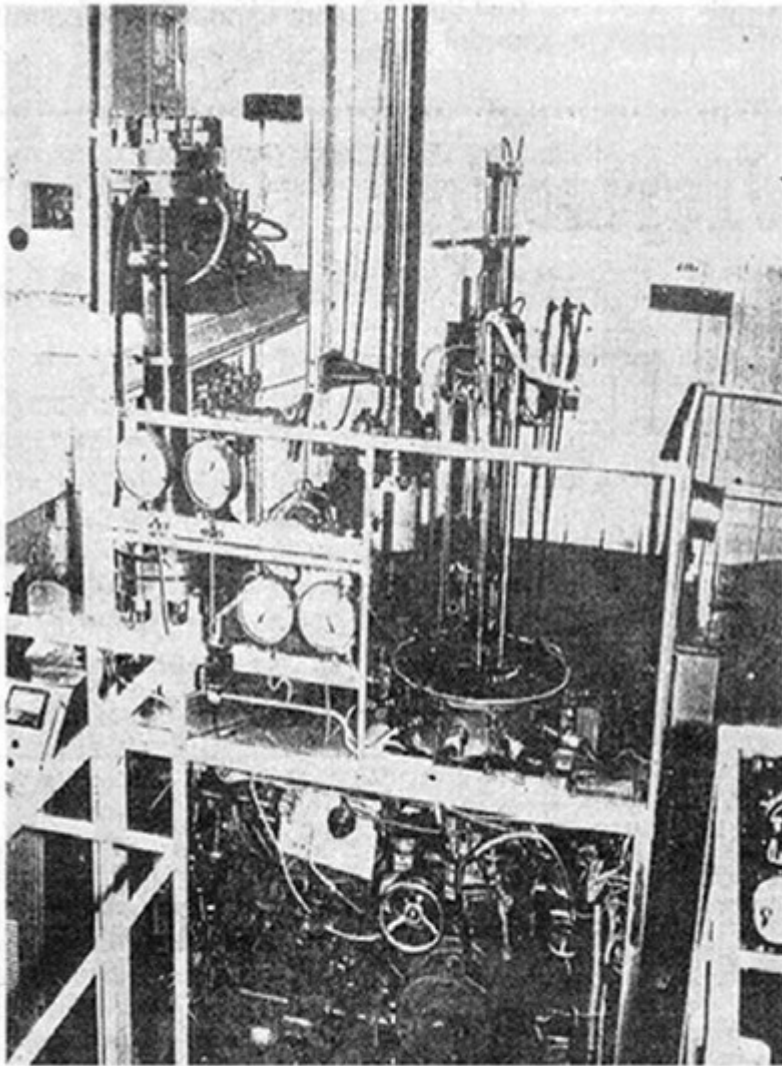
V dávnych dobách človek konzumoval oveľa menej rádioaktívnych látok v potravinách, a preto mohol žiť oveľa dlhšie, domnieva sa Filimonenko. Uhlie (skladá sa zo zvyškov starých rastlín) obsahuje iba dve desatiny percenta oxidu draselného. Zaujímavé je, že životnosť súčasných stromov je daná aj prítomnosťou škodlivého izotopu v ich dreve. Napríklad niektoré druhy smrekov sa dožívajú až 1200 rokov, pretože obsahujú len tri percentá oxidu draselného. Borovica až 600 rokov, jej drevo obsahuje takmer sedem percent oxidu draselného. Breza však vydrží len 250 rokov, keďže jej tkanivá obsahujú takmer 14 percent tejto deštruktívnej látky.

V skutočnosti Filimonenko nie je jediný, kto verí, že existuje nepriamo úmerný vzťah medzi dávkou žiarenia absorbovaného telom a jeho očakávanou dĺžkou života. To je všeobecne známy fakt. Ale bol to práve tento vedec, ktorý prišiel s nápadom nakresliť zaujímavú paralelu medzi ľudským životom a životom rastlín. Nakreslil pomer medzi skutočnou dĺžkou nášho života a dĺžkou, aká by v skutočnosti mala byť, keby v prostredí neexistovala prirodzená a umelo vnesená radiácia. Ukázalo sa, že je to 12 250 rokov!

Záver z tejto aritmetiky sú na zamyslenie. Môžeme nesúhlasiť s výpočtami vedca, dokonca sa smiať na jeho „idealistických“ výpočtoch. Sotva by však niekto riskoval nesúhlasiť s hlavnou myšlienkou Filimonenka: aby sme predĺžili dĺžku života, je potrebné vyčistiť povrch planéty od nadmerného žiarenia a chrániť pred ním životné prostredie. A v žiadnom prípade nepridávať ďalšie „umelé“ žiarenie k už tak zvýšenému. Prečo si skracovať vlastný život?

Stručne povedané, navrhuje sa rozsiahly (a samozrejme šialene drahý) program na zlepšenie životného prostredia súčasnej spoločnosti. Bohužiaľ, v dnešných podmienkach to znie skôr fantasticky.

Najkonštruktívnejšia vec na Filimonenkovom vedeckom programe je myšlienka oživiť veľmi nezaslúžene zabudnutú technológiu založenú na studenej termionukleárnej fúzii na výrobu elektriny, vodíka, kyslíka a potlačenie žiarenia v prírodnom prostredí. Generovaním nového, ekologického typu energie by sa súčasne vyčistili obytné oblasti, areály, skládky, výrobné haly, lesy, záhrady, orná pôda od radiácie...

Термо-эмиссионная гидролизная энергетическая установка
("ТЭГЗУ") И.С. Филимоненко.
(Фотография была опубликована в белорусской
социально-экологической газете "НАБАТ" № 19 (59) в июне 1992 г.)

Ľudské myslenie siaha ďaleko. Dokáže jedným ťahom pokryť a spojiť do súvislého obrazu problému dlhovekosti a ekológie, výživy a energie, filozofie mieru a inžinierstva. Aj keď harmonicky skonštruovaný projekt vynálezcu a filozofa I.S. Filimonenka zostáva zatiaľ utópiou. Vedec si zaslúži veľkú pozornosť ako vynikajúci príklad šírky a drzosti ľudského myslenia.

Alebo možno budú mladí nasledovníci, ktorí posunú myšlienky vedca ešte ďalej a sformujú ich do konkrétnych foriem? Koniec koncov, tieto odvážne teórie sa zdajú byť celkom životaschopné a hodné implementácie.

Vynálezy a patenty I.S. Filimonenka:

Tvorca „teplej“ technológie jadrovej fúzie I.S. Filimonenko, viedol energetické programy v celoštátnom meradle. V roku 1957 navrhol nový spôsob výroby energie prostredníctvom jadrovej fúznej reakcie hélia z deutéria. Filimonenko vytvoril čistú termionickú inštaláciu (TEGEU). Palivové články používané v TEGEU nie sú jadrové reaktory (s jadrovým štiepením), ale jadrové „teplé“ fúzne elektrárne s priemernou teplotou 1150 °C. V roku 1957 pod jeho vedením vznikol reaktor, ktorý vyrábala energiu vo forme vysokotlakovej pary, produkoval vodík a kyslík a potláčal žiarenie.

Vývoj nových spôsobov získavania energie a ochrany pred jadrovým žiarením realizoval I.S.

Filimonenko v súlade s rezolúciou MsZ SSR a ÚV KSSZ č.715/296 z 23. júla 1960 v r. odsekov. 1, 2, 3, ktoré ustanovili vývoj nových zásad:

- získavanie energie;
- získanie ťahu bez straty hmotnosti;
- ochrana pred jadrovým žiarením.

27.07.1962 I.S. Filimonenko získal patent 717239/38 „Procesy a systémy tepelnej emisie“, ktorý popisuje tzv. „teplú“ termonukleárnu fúziu pri teplote 1000 °C elektrolýzou ťažkej vody. Filimonenkova technológia mala aj biologické a gravitačné konotácie. „Kurčatov, Korolev a Žukov dosiahli zahrnutie Filimonenkových diel do Štátneho programu vedecko-technického pokroku v ZSSR. Podľa uznesenia Rady ministrov ZSSR a Ústredného výboru KSSZ č. 715/296 z 23. júla 1960 bolo mobilizovaných 80 podnikov a organizácií, aby vykonali práce na „tepelnej fúzii“. Po Kurčatovovej smrti sa vývoj začal „stláčať“ a po Korolevovej smrti bol úplne uzavretý. Všetka Filimonenkova práca bola zastavená v roku 1968. Filimonenko bol uväznený na 6 rokov za svoje aktivity proti jadrovým programom. Bez eliminácie Filimonenka nebolo možné dostať krajinu na ropnú ihlu.

Fyzikálny chemik S. Pons, ešte ako občan Ukrajinskej SSR, bol odborníkom na najnovšie sovietske termoionické jadrové zariadenia a kvôli svojej práci mal vedieť o Filimonenkovej práci. „V rokoch 1989 -1990 boli v NPO Luč v Podolsku v Moskovskej oblasti pod vedením Filimonenka obnovené tri tepelné elektrárne s výkonom 12,5 kW. V rokoch 1989 a 1990 V podniku Luč vznikli dva Filimonenkove reaktory: rúrka dlhá 0,7 m s priemerom 0,041 m Hmotnosť paládiovej časti je 9 gramov. Výkon 12,5 kW na reaktor. Práca bola vykonaná pod vedením I. S. Filimonenka, menovaného v roku 1960. Vytvorenie elektrární „Topaz-1“, „Topaz-2“, ktoré boli použité na satelitoch „Cosmos-1818“, „Cosmos-1819“ .

Vyvinul ekologickú elektráreň s termionickou hydrolyzou (TEHEP), ktorá nemá ani vo svete obdoby. Používalo sa zariadenie jadrovej fúzie pri nízkych teplotách ($T = 1150^{\circ}\text{C}$), ktorého životnosť bola 5 – 10 rokov bez dopĺňovania paliva (ťažká voda). Výstupné parametre inštalácie z hľadiska elektrického výkonu boli 200 Wattov, získal sa vodík a kyslík, ako aj komponenty ako hélium 3, 4, trícium, kyslík 16, 17, 18.

V roku 1989 v NPO „LUČ“ Ministerstva pre atómovú energiu Ruskej federácie v rokoch 1989 – 1990 boli vyrobené dva experimentálne prototypy elektrárne na obnovenie experimentov so studenou jadrovou fúziou.

ZDROJ: YouTube Překlad: OZ Biosféra